

[Villemoes.]

at aflytte andres private samtaler. Det er jo den slags ting, som i alle tilfælde kan undværes, men at problemet her indeholder mange interessante ting og mange ting, som også er af stor interesse for en række medborgere, er jo givet. Jeg tænker i høj grad på vore amatørsendere, men jeg tænker selvfølgelig allermest på handelsflåden og på vore fiskeskibe. Der er, synes jeg, ligesom den foregående ærede taler, spørgsmål, vi må undersøge. Jeg synes også, det vil være naturligt at prøve på at få at vide, hvordan man har ordnet sagen i andre lande, der enten har ratificeret konventionen eller er i færd med det. Det vil være naturligt, at udvalget også ser lidt på det. Men alt i alt kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til videre fremme og til drøftelse i et kommende udvalg.

Foss: Vi er sikkert alle enige om, at der må være en vis orden i luften; og at man efterhånden nærmer sig tilstande, hvor der kan opstå uorden, er klart. Det er indenfor de tekniske muligheder at større forretninger, i. eks. stormagasiner eller andre, med fordel etablerer radioudsendelser til deres bude og vogne ude omkring i byen. Man kunne jo også befrygte, at den nuværende telefonisere kunne føre til, at større forretninger indrettede deres egne private sendestationer. Jeg håber ikke, det kommer så vidt, jeg håber, at den mangel på telefoner, som findes, og de vanskeligheder, der er for den almindelige kommunikation med telefoner, vil blive afhjulpet. Men kort og godt, vi må have orden i luften, det er jeg ganske enig med de andre ærede talere i, og jeg behøver derfor ikke at uddybe denne sag nærmere, men kan give tilsagn om, at mit parti meget gerne vil være med til at behandle denne sag og anbefaler dens fremme i et udvalg.

Anna Westergaard: Det foreliggende lovforslag betyder en ajourføring og en fuldstændiggørelse af de nugældende love om trådløs telefonering og trådløs telegrafering, og med den rivende udvikling, der finder sted og har fundet sted med hensyn til radioteknikken, er det på forhånd klart, at en sådan ajourføring må være påkrævet alene i betragtning af, at de nugældende love om disse forhold er fra 1907 og 1923. Mange nye spørgsmål er dukket op, og nye muligheder kommer frem, hvorved der stadig findes nye feiter for anvendelse af radio. Til udnyttelse og betryggelse af disse muligheder må loven være afpasset,

samtidig med at den nødvendige ledelse må være i statens hånd, så at udviklingen ikke bliver planløs eller tilfældig.

Jeg går ud fra, at sagen her vil blive behandlet i et udvalg, og jeg skal derfor kun gøre et enkelt spørgsmål. I den gamle lovs § 5 er det bestemt, at sager om overtrædelse af loven behandles som offentlige politisager. Det er en bestemmelse, der ikke er taget med i det nu foreliggende lovforslag, og der er ikke i bemærkningerne gjort rede for, hvorfor den er udeladt. Jeg vil gerne have oplysning om grunden til det.

I lovforslagets § 1, sidste stykke, omtales den internationale telekommunikationskonvention. Denne konvention omtales ikke nærmere i bemærkningerne til lovforslaget, men man tør formentlig forudsætte, at den nye lov, når det foreliggende forslag vedtages, vil være i fuld overensstemmelse med de bestemmelser, der findes i den internationale konvention, også hvor det gælder andre regler end dem, der drejer sig om vort nationale forsvær.

Principperne i lovforslaget er jo i overensstemmelse med de nugældende, hovedsagelig statens ledelse af anlæg og drift og statens kontrol med hemmeligholdelse, og fra mit partis side kan vi anbefale sagen til velvillig behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker de ærede ordførere for tilsiutningen til lovforslaget. Jeg var klar over, at dette lovforslag kunne give anledning til en videre behandling i et udvalg. Selvom lovforslaget i sin opbygning i virkeligheden kun er en ajourføring af de nugældende bestemmelser, som er bestemt af den tekniske udvikling, der har været, har jeg været klar over, at det indeholder bestemmelser, som der i høj grad er grund til at tale mere om.

Det ærede medlem hr. Ernst Christiansen rejste et par spørgsmål, særlig med hensyn til § 4, hvorefter man nu vil have hånd i hanke også med salget af de apparater, som kan købes og sættes ind på andre frekvenser. De forhold, som det ærede medlem omtalte, kan formentlig komme til at foreligge. Jeg har kun eet ønske, og det er at kunne bevare det, som virkelig er godt, så at det kan få lov til at udvikle sig, men samtidig forhindre det, som virker unaturligt, nemlig dette, at man ad disse veje kan bryde den telefonhemmelighed, som man i virkeligheden skulle bevare. Jeg håber i høj grad, at vi i et udvalg kan drøfte disse sager og se, om vi kan finde frem til den formulering, der dækker bedst.